

———— Monostori Tibor

BOLYGÓKÖZI LÉLEKDONOR

Néma kisherceg leszek újra,
akiben csendesen szemereg,
lehull, verdes az esős fényű
idő. Közepes kaliberű,
falnak állított homokóra.

Kettétört távcsövem, bent rácsok,
megviselt kereszték csonkjain
csillaggyertyám viasznyomai,
kint, kíváncsi utazók, rátok
meredő porszem-pillantások.

Nem zavarom az álmaidat,
megyek szép ünneplőt ölteni,
szájjárat, virágot jutányos
áron adok, a vak raktáros
győzze polcaim feltölteni.

Kis kéz markolja meg kincseim,
s nevetve int, az unatkozó,
bús sofőr mögött ő érte csak,
hogyan merülő szívet rejt, tik-tak,
a nullszaldós úrvállalkozó.

TENGERÁRAMLATOK

Dolgozhatnak a pehelykönnyű hajódon
a Föld legtalálékonyabb mérnökei.
Repíthetik előre edzőtáborban
kiképzett izmok vezérelte markokra

fogott evező-ezrek, irányíthatják
a világ legeslegjobb kormányosai.
Szolgálhat alattad a legtapasztaltabb
legénység. Dagadhatnak szélcsatornáknban
kifejlesztett, hegyoldalnyi vitorláid.

Végül úgyis az győz majd, ki megtalálja
a víz alatti, láthatatlan áramlatot.
Aki nyerni akar, megint nem fog nyerni.
Győzni fog újra, aki nem akar győzni.
Hazudj tovább, hi-én-a, s tartsd meg magadnak
a titkot, hogy annyi bukás után végre
legalább egy fontos győzelmet megszerezz.